

Āmūs

Isrāīl ke Paṛosiyoñ kī Adālat

¹ Zail meñ Āmūs ke paighāmāt qalamband haiñ. Āmūs Taqua Shahr kā gallābān thā. Zalzale se do sāl pahle us ne Isrāīl ke bāre meñ royā meñ yih kuchh dekhā. Us waqt Uzziyāh Yahūdāh kā aur Yarubiyām bin Yuās Isrāīl kā bādshāh thā.

² Āmūs bolā, “Rab Koh-e-Siyyūn par se dahārtā hai, us kī garajtī āwāz Yarūshalam se sunāi detī hai. Tab gallābānoñ kī charāgāheñ sūkh jāti haiñ aur Karmil kī choṭī par jangal murjhā jātā hai.”

³ Rab farmātā hai, “Damishq ke bāshindoñ ne bār bār gunāh kiyā hai, is lie maiñ unheñ sazā die baḡhair nahīn chhoṛūngā. Kyoñki unhoñ ne Jiliyād ko gāhne ke āhnī auzār se kḡhūb kūt kar gāh liyā hai. ⁴ Chunāñche maiñ Hazāel ke gharāne par āg nāzil karūnga, aur Bin-hadad ke mahal nazar-e-ātish ho jāenge. ⁵ Maiñ Damishq ke kunde ko toṛ kar Biq'at-āwan aur Bait-adan ke hukmrānoñ ko maut ke ghāṭ utārūnga. Arām kī qaum jilāwatan ho kar Qīr meñ jā basegi.” Yih Rab kā farmān hai.

⁶ Rab farmātā hai, “Ġhazzā ke bāshindoñ ne bār bār gunāh kiyā hai, is lie maiñ unheñ sazā die baḡhair nahīn chhoṛūngā. Kyoñki unhoñ ne pūrī ābādiyoñ ko jilāwatan karke Adom ke hawāle kar diyā hai. ⁷ Chunāñche maiñ Ġhazzā

kī fasīl par āg nāzil karūnga, aur us ke mahal nazar-e-ātish ho jāenge. ⁸ Ashdūd aur Askqalūn ke hukmrānoñ ko main mār ḍālūngā, Aqrūn par bhī hamlā karūnga. Tab bache-khuche Filistī bhī halāk ho jāenge.” Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

⁹ Rab farmātā hai, “Sūr ke bāshindoñ ne bār bār gunāh kiyā hai, is lie main unheñ sazā die baḡhair nahīn chhoṛūngā. Kyoñki unhoñ ne barādarānā ahd kā lihāz na kiyā balki pūrī ābādiyoñ ko jilāwatan karke Adom ke hawāle kar diyā. ¹⁰ Chunānche main Sūr kī fasīl par āg nāzil karūnga, aur us ke mahal nazar-e-ātish ho jāenge.”

¹¹ Rab farmātā hai, “Adom ke bāshindoñ ne bār bār gunāh kiyā hai, is lie main unheñ sazā die baḡhair nahīn chhoṛūngā. Kyoñki unhoñ ne apne Isrāīlī bhāiyoñ ko talwār se mār mār kar un kā tāqqub kiyā aur saḡhtī se un par rahm karne se inkār kiyā. Un kā qahr bhaṛaktā rahā, un kā taish kabhī ṭhandā na huā. ¹² Chunānche main Temān par āg nāzil karūnga, aur Busrā ke mahal nazar-e-ātish ho jāenge.”

¹³ Rab farmātā hai, “Ammon ke bāshindoñ ne bār bār gunāh kiyā hai, is lie main unheñ sazā die baḡhair nahīn chhoṛūngā. Kyoñki apnī sarhaddoñ ko baṛhāne ke lie unhoñ ne Jiliyād kī hāmīlā auratoñ ke peṭ chīr ḍāle. ¹⁴ Chunānche main Rabbā kī fasīl ko āg lagā dūngā, aur us ke mahal nazar-e-ātish ho jāenge. Jang ke us din har taraf faujiyoñ ke nāre buland ho jāenge, tūfān ke us din un par saḡht āndhī ṭuṭ paṛegī.

15 Un kā bādshāh apne afsaron samet qaidī ban kar jilāwatan ho jāegā.” Yih Rab kā farmān hai.

2

1 Rab farmātā hai, “Moāb ke bāshindoñ ne bār bār gunāh kiyā hai, is lie main unheñ sazā die baḡhair nahīn chhoṛūngā. Kyoñki unhoñ ne Adom ke bādshāh kī hadḍiyon ko jalā kar rākh kar diyā hai. 2 Chunānche main Mulk-e-Moāb par āg nāzil karūnga, aur Qariyot ke mahal nazar-e-ātish ho jāenge. Jang kā shor-sharābā machegā, faujiyon ke nāre buland ho jāenge, narsingā phūnkā jāegā. Tab Moāb halāk ho jāegā. 3 Main us ke hukmrān ko us ke tamām afsaron samet halāk kar dūngā.” Yih Rab kā farmān hai.

Yahūdāh kī Adālat

4 Rab farmātā hai, “Yahūdāh ke bāshindoñ ne bār bār gunāh kiyā hai, is lie main unheñ sazā die baḡhair nahīn chhoṛūngā. Kyoñki unhoñ ne Rab kī shariāt ko radd karke us ke ahkām par amal nahīn kiyā. Un ke jhūṭe dewatā unheñ ḡhalat rāh par le gae haiñ, wuh dewatā jin kī pairawī un ke bāpdādā bhī karte rahe. 5 Chunānche main Yahūdāh par āg nāzil karūnga, aur Yarūshalam ke mahal nazar-e-ātish ho jāenge.”

Isrāil kī Adālat

6 Rab farmātā hai, “Isrāil ke bāshindoñ ne bār bār gunāh kiyā hai, is lie main unheñ sazā die baḡhair nahīn chhoṛūngā. Kyoñki wuh sharif logon ko paise ke lie bechte aur zarūratmandon ko faroḡht karte haiñ tāki ek joṛī jūtā mil jāe.

⁷ Wuh ḡharīboṅ ke sar ko zamīn par kuchal dete, musībatzadoṅ ko insāf milne se rokthe haiṅ. Bāp aur beṭā donoṅ ek hī kasbī ke pās jā kar mere nām kī behurmatī karte haiṅ. ⁸ Jab kabhī kisī qurbāngāh ke pās pūjā karne jāte haiṅ to aise kapṛoṅ par ārām karte haiṅ jo qarzdāroṅ ne zamānat ke taur par die the. Jab kabhī apne dewatā ke mandir meṅ jāte to aise paison se mai kharīd kar pīte haiṅ jo jurmānā ke taur par zarūratmandoṅ se mil gae the.

⁹ Yih kaisī bāt hai? Maiṅ hī ne Amoriyoṅ ko un ke āge āge nest kar diyā thā, hālānki wuh deodār ke daraḡhtoṅ jaise lambe aur balūt ke daraḡhtoṅ jaise tāqatwar the. Maiṅ hī ne Amoriyoṅ ko jaṛoṅ aur phal samet miṭā diyā thā. ¹⁰ Is se pahle maiṅ hī tumheṅ Misr se nikāl lāyā, maiṅ hī ne chālīs sāl tak registān meṅ tumhāri rāhnumāi karte karte tumheṅ Amoriyoṅ ke mulk tak pahuṅchāyā tāki us par qabzā karo. ¹¹ Maiṅ hī ne tumhāre beṭoṅ meṅ se nabī barpā kie, aur maiṅ hī ne tumhāre naujawānoṅ meṅ se kuchh chun lie tāki apnī kḡhidmat ke lie maḡhsūs karūṅ.” Rab farmātā hai, “Ai Isrāīliyo, kyā aisā nahīn thā? ¹² Lekin tum ne mere lie maḡhsūs ādmiyoṅ ko mai pilāi aur nabiyōṅ ko hukm diyā ki nabuwwat mat karo.

¹³ Ab maiṅ hone dūṅgā ki tum anāj se kḡhūb ladī huī bailgāri kī tarah jḡhulne lagoge. ¹⁴ Na tezrau shakhs bhāḡ kar bachegā, na tāqatwar ādmī kuchh kar pāegā. Na sūrmā apnī jān bachāegā, ¹⁵ na tīr chalāne wālā qāym rahegā. Koī nahīn bachegā, kḡhāh paidal daurṅe wālā ho yā ghoṛe par sawār. ¹⁶ Ūs din sab se bahādur

sūrmā bhī hathiyār ḍāl kar nangī hālat meñ bhāg jāegā.” Yih Rab kā farmān hai.

3

¹ Ai Isrāīliyo, wuh kalām suno jo Rab tumhāre ḵhilāf farmātā hai, us pūrī qaum ke ḵhilāf jise main Misr se nikāl lāyā thā. ² “Duniyā kī tamām qaumoñ meñ se main ne sirf tumhīn ko jān liyā, is lie main tumhīn ko tumhāre tamām gunāhoñ kī sazā dūngā.”

Nabī kī Zimmedārī

³ Kyā do afrād mil kar safr kar sakte haiñ agar wuh muttafiq na hoñ? ⁴ Kyā sherbabar dahārtā hai agar use shikār na milā ho? Kyā jawān sher apnī mānd meñ garajtā hai agar us ne kuchh pakaṛā na ho? ⁵ Kyā parindā phande meñ phañs jātā hai agar phande ko lagāyā na gayā ho? Yā phandā kuchh phañsā saktā hai agar shikār na ho? ⁶ Jab shahr meñ narsingā phūñkā jātā hai tāki logoñ ko kisī ḵhatre se āgāh kare to kyā wuh nahīn ghabrāte? Jab āfat shahr par ātī hai to kyā Rab kī taraf se nahīn hotī?

⁷ Yaqīnan jo bhī mansūbā Rab Qādir-e-mutlaq bāndhe us par amal karne se pahle wuh use apne ḵhādimoñ yānī nabiyōñ par zāhir kartā hai.

⁸ Sherbabar dahār uṭhā hai to kaun hai jo ḍar na jāe? Rab Qādir-e-mutlaq bol uṭhā hai to kaun hai jo nabuwat na kare?

Sāmariya ko Rihāī Nahīn Milegī

⁹ Ashdūd aur Misr ke mahalōñ ko ittalā do, “Sāmariya ke pahāroñ par jamā ho kar us par

nazar dālo jo kuchh shahr meñ ho rahā hai. Kitnī baṛī hālchal mach gaī hai, kitnā zulm ho rahā hai.” ¹⁰ Rab farmātā hai, “Yih log sahīh kām karnā jānte hī nahīn balki zālim aur tabāhkun tarīqoñ se apne mahaloñ meñ k̄hazāne jamā karte haiñ.”

¹¹ Chunānche Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Dushman mulk ko gher kar terī qilābandiyon ko dhā degā aur tere mahaloñ ko lūt legā.” ¹² Rab farmātā hai, “Agar charwāhā apnī bheṛ ko sherbabar ke muñh se nikālne kī koshish kare to shāyad do pinḍliyañ yā kān kā ṭukṛā bach jāe. Sāmariya ke Isrāīlī bhī isī tarah hī bach jāeñge, k̄hāh wuh is waqt apne shāndār sofoñ aur k̄hūsūrat gaddiyon par ārām kyon na karen.”

¹³ Rab Qādir-e-mutlaq jo āsmānī lashkaron kā K̄hudā hai farmātā hai, “Suno, Yāqūb ke gharāne ke k̄hilāf gawāhī do! ¹⁴ Jis dīn main Isrāīl ko us ke gunāhoñ kī sazā dūngā us dīn main Baitel kī qurbāngāhoñ ko mismār karūnga. Tab qurbāngāh ke konoñ par lage siñg ṭuṭ kar zamīn par gir jāeñge. ¹⁵ Main sardiyon aur garmiyon ke mausam ke lie tāmīr kie gae gharon ko dhā dūngā. Hāthīdānt se ārāstā imārateñ k̄hāk meñ milāī jāeñgī, aur jahān is waqt muta'addid makān nazar āte haiñ wahāñ kuchh nahīn rahegā.” Yih Rab kā farmān hai.

4

Sāmariya kī Zālim Aurateñ

1 Ai Koh-e-Sāmariya kī moṭī-tāzī gāyo, * suno merī bāt! Tum ḡharīboṅ par zulm kartī aur zarūratmandoṅ ko kuchal detī, tum apne shauharoṅ ko kahtī ho, “Jā kar mai le āo, ham aur pīnā chāhtī haiṅ.” 2 Rab ne apnī quddūsiyat kī qasam khā kar farmāyā hai, “Wuh din āne wālā hai jab dushman tumheṅ kāṅṭoṅ ke zariye ghasīṭ kar apne sāth le jāegā. Jo bachegā use machhlī ke kāṅṭe se pakaṛā jāegā. 3 Har ek ko fasil ke raḡhnoṅ meṅ se sīdhā nikalnā paṛegā, har ek ko Harmūn Pahār kī taraf bhagā diyā jāegā.” Yih Rab kā farmān hai.

Isrāīl ko Samjhāyā Nahīn Jā Saktā

4 “Chalo, Baitel jā kar gunāh karo, Jiljāl jā kar apne gunāhoṅ meṅ izāfā karo! Subah ke waqt apnī qurbāniyoṅ ko chaṛhāo, tīsre din āmdanī kā daswān hissā pesh karo. 5 Khamīrī roṭī jalā kar apnī shukrguzārī kā izhār karo, buland āwāz se un qurbāniyoṅ kā elān karo jo tum apnī kḡhushī se adā kar rahe ho. Kyoṅki aisī harkateṅ tum Isrāīliyoṅ ko bahut pasand haiṅ.” Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

6 Rab farmātā hai, “Maiṅ ne kāl paṛne diyā. Har shahr aur ābādī meṅ roṭī kḡhatm huī. To bhī tum mere pās wāpas nahīn āe! 7 Abhī fasal ke pakne tak tīn māh bāqī the ki maiṅ ne tumhāre mulk meṅ bārishoṅ ko rok diyā. Maiṅ ne hone diyā ki ek shahr meṅ bārish huī jabki sāth wālā shahr us se mahrūm rahā, ek khet bārish se serāb huā jabki dūsrā jhulas gayā. 8 Jis shahr

* 4:1 Lafzī tarjumā: ‘Basan kī gāyo.’ Basan ek pahārī ilāqā thā jis ke maweshī mashhūr the.

meñ thorā-bahut pānī bāqī thā wahān dīgar kāi shahron ke bāshinde laṛkhaṛāte hue pahuñche, lekin un ke lie kāfi nahīn thā. To bhī tum mere pās wāpas na āe!” Yih Rab kā farmān hai.

9 Rab farmātā hai, “Maiñ ne tumhārī fasloñ ko patrog aur phaphūndī se tabāh kar diyā. Jo bhī tumhāre muta'addid angūr, anjīr, zaitūn aur bāqī phal ke bāghoñ meñ ugtā thā use ṭiddiyāñ khā gaīn. To bhī tum mere pās wāpas na āe!”

10 Rab farmātā hai, “Maiñ ne tumhāre darmiyān aisī mohlak bīmārī phailā dī jaisī qadīm zamāne meñ Misr meñ phail gaī thī. Tumhāre naujawānoñ ko maiñ ne talwār se mār ḍālā, tumhāre ghoṛe tum se chhīn lie gae. Tumhārī lashkargāhoñ meñ lāshoñ kā tāffun itnā phail gayā ki tum bahut tang hue. To bhī tum mere pās wāpas na āe.”

11 Rab farmātā hai, “Maiñ ne tumhāre darmiyān aisī tabāhī machāī jaisī us din huī jab maiñ ne Sadūm aur Amūrā ko tabāh kiyā.

Tumhārī hālat bilkul us lakaṛī kī mānind thī jo āg se nikāl kar bachāī to gaī lekin phir bhī kāfi jhulas gaī thī. To bhī tum wāpas na āe.

12 Chunāñche ai Isrāīl, ab maiñ āindā bhī tere sāth aisā hī karūnga. Aur chūñki maiñ tere sāth aisā karūnga, is lie apne Ḳhudā se milne ke lie taiyār ho jā, ai Isrāīl!”

13 Kyonki Allāh hī pahāroñ ko tashkīl detā, hawā ko ḳhalaq kartā aur apne ḳhayālāt ko insān par zāhir kartā hai. Wuhī tarḳā aur andherā paidā kartā aur wuhī zamīn kī bulandiyon par chaltā hai. Us kā nām ‘Rab, Lashkaron kā Ḳhudā’ hai.

5

Mere Pās Lauṭ Āo!

¹ Ai Isrāīlī qaum, merī bāt suno, tumhāre bāre meñ mere nohā par dhyān do!

² “Kuñwārī Isrāīl gir gaī hai aur āindā kabhī nahīn uṭhegī. Use us kī apnī zamīn par paṭaḅh diyā gayā hai, aur koī use dubārā khaṛā nahīn karegā.”

³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Isrāīl ke jis shahr se 1,000 mard laṛne ke lie nikleṅge us ke sirf 100 afrād wāpas āeṅge. Aur jis shahr se 100 nikleṅge, us ke sirf 10 mard wāpas āeṅge.”

⁴ Kyoñki Rab Isrāīlī qaum se farmātā hai, “Mujhe talāsh karo to tum jīte rahoge. ⁵ Na Baitel ke tālib ho, na Jiljāl ke pās jāo, aur na Bair-sabā ke lie rawānā ho jāo! Kyoñki Jiljāl ke bāshinde yaqīnan jilāwatan ho jāeṅge, aur Baitel nest-onābūd ho jāegā.”

⁶ Rab ko talāsh karo to tum jīte rahoge. Warnā wuh āg kī tarah Yūsuf ke gharāne meñ se guzar kar Baitel ko bhasm karegā, aur use koī nahīn bujhā sakegā.

Har Taraf Nāinsāft

⁷ Un par afsos jo insāf ko ulaṭ kar zahr meñ badal dete, jo rāstī ko zamīn par paṭaḅh dete haiñ!

⁸ Allāh Sāt Saheliyoñ ke Jhumke aur Jauze kā Ḳhāliq hai. Andhere ko wuh subah kī raushnī meñ aur din ko rāt meñ badal detā hai. Jo samundar ke pānī ko bulā kar rū-e-zamīn par unḍel detā hai us kā nām Rab hai! ⁹ Achānak

hī wuh zorāwaroñ par āfat lātā hai, aur us ke kahne par qilāband shahr tabāh ho jātā hai.

¹⁰ Tum us se nafrat karte ho jo adālat meñ insāf kare, tumheñ us se ghin ātī hai jo sach bole.

¹¹ Tum ghariboñ ko kuchal kar un ke anāj par had se zyādā ṭaiks lagāte ho. Is lie go tum ne tarāshe hue pattharon se shāndār ghar banāe haiñ to bhī un meñ nahīñ rahoge, go tum ne angūr ke phalte-phulte bāgh lagāe haiñ to bhī un kī mai se mahzūz nahīñ hoge. ¹² Maiñ to tumhāre muta'addid jarāym aur sangīn gunāhoñ se kḥūb wāqif hūñ. Tum rāstbāzoñ par zulm karte aur rishwat le kar ghariboñ ko adālat meñ insāf se mahrūm rakhte ho. ¹³ Is lie samajhdār shaḥs is waqt kḥāmosh rahtā hai, waqt itnā hī burā hai.

¹⁴ Burāi ko talāsh na karo balki achchhāi ko, tab hī jite rahoge. Tab hī tumhārā dāwā durust hogā ki Rab jo lashkaroñ kā Ḳhudā hai hamāre sāth hai. ¹⁵ Burāi se nafrat karo aur jo kuchh achchhā hai use pyār karo. Adālatoñ meñ insāf qāym rakho, shāyad Rab jo lashkaroñ kā Ḳhudā hai Yūsuf ke bache-khuche hisse par rahm kare.

¹⁶ Chunāñche Rab jo lashkaroñ kā Ḳhudā aur hamārā āqā hai farmātā hai, “Tamām chaukoñ meñ āh-o-bukā hogī, tamām galiyoñ meñ log ‘Hāy, hāy’ karenge. Khetibārī karne wāloñ ko bhī bulāyā jāegā tāki peshāwarānā taur par sog manāne wāloñ ke sāth giryā-o-zārī karen. ¹⁷ Angūr ke tamām bāghoñ meñ wāwailā machegā, kyoñki maiñ kḥud tumhāre darmiyān se guzarūnga.” Yih Rab kā farmān hai.

Rab kā Din Haulnāk Hai

¹⁸ Un par afsos jo kahte haiñ, “Kāsh Rab kā din ā jāe!” Tumhāre lie Rab ke din kā kyā fāyda hogā? Wuh to tumhāre lie raushnī kā nahīñ balki tārikī kā bāis hogā. ¹⁹ Tab tum us ādmī kī mānind hoge jo sherbabar se bhāg kar rīchh se ṭakrā jātā hai. Jab ghar meñ panāh le kar hāth se dīwār kā sahārā letā hai to sānp use ḍas letā hai. ²⁰ Hāñ, Rab kā din tumhāre lie raushnī kā nahīñ balki tārikī kā bāis hogā. Aisā andherā hogā ki ummīd kī kiran tak nazar nahīñ āegī.

²¹ Rab farmātā hai, “Mujhe tumhāre mazhabī tahwāroñ se nafrat hai, maiñ unheñ haqīr jāntā hūñ. Tumhāre ijtimaōñ se mujhe ghin ātī hai. ²² Jo bhasm hone wālī aur ghallā kī qurbāniyāñ tum mujhe pesh karte ho unheñ maiñ pasand nahīñ kartā, jo moṭe-tāze bail tum mujhe salāmatī kī qurbānī ke taur par chaṛhāte ho un par maiñ nazar bhī nahīñ ḍālnā chāhtā. ²³ Dafā karo apne gītoñ kā shor! Maiñ tumhāre sitāroñ kī mausiqī sunanā nahīñ chāhtā. ²⁴ In chīzoñ kī bajāe insāf kā chashmā phūṭ nikle aur rāstī kī kabhī band na hone wālī nahar bah nikle.

²⁵ Ai Isrāil ke gharāne, jab tum registān meñ ghūmte-phirte the to kyā tum ne un 40 sāloñ ke daurān kabhī mujhe zabah aur ghallā kī qurbāniyāñ pesh kīñ? ²⁶ Nahīñ, us waqt bhī tum apne bādshāh Sakkūt Dewatā aur apne sitāre Kīwān Dewatā ko uṭhāe phirte the, go tum ne apne hāthoñ se yih but apne lie banā lie the. ²⁷ Is lie Rab jis kā nām lashkaroñ kā Ḳhudā hai farmātā hai ki maiñ tumheñ jilāwatan karke Damishq ke pār basā dūngā.”

6

Rāhnumāoñ kī Ḳhudetimādī aur Aiyāshī

¹ Koh-e-Siyyūn ke beparwā bāshindoñ par afsos! Koh-e-Sāmariya ke bāshindoñ par afsos jo apne āp ko mahfūz samajhte haiñ. Hāñ, sab se ālā qaum ke un shurafā par afsos jin ke pās Isrāīlī qaum madad ke lie ātī hai. ² Kalnā Shahr ke pās jā kar us par ḡhaur karo, wahāñ se azīm shahr Hamāt ke pās pahuñcho, phir Filistī mulk ke shahr Jāt ke pās utro. Kyā tum in mamālik se behtar ho? Kyā tumhārā ilāqā in kī nisbat baṛā hai?

³ Tum apne āp ko āfat ke din se dūr samajh kar apnī zālīm hukūmat dūsroñ par jatāte ho. ⁴ Tum hāthidānt se ārāstā palangoñ par sote aur apne shāndār sofoñ par pāñw phailāte ho. Khāne ke lie tum apne rewaṛoñ se achchhe achchhe bheṛ ke bachche aur moṭe-tāze bachhṛe chun lete ho. ⁵ Tum apne sitāroñ ko bajā bajā kar Dāūd kī tarah muḳhtalif qism ke gīt taiyār karte ho. ⁶ Mai ko tum baṛe baṛe pyāloñ se pī lete, behtarīn qism ke tel apne jism par milte ho. Afsos, tum parwā hī nahīn karte kī Yūsuf kā gharānā tabāh hone wālā hai.

⁷ Is lie tum un logoñ meñ se hoge jo pahle qaidī ban kar jilāwatan ho jāenge. Tab tumhārī rangraliyāñ band ho jāengī, tumhārī āwārāgard aur kāhil zindagī ḳhatm ho jāegī.

⁸ Rab jo lashkaroñ kā Ḳhudā hai farmātā hai, “Mujhe Yāqūb kā ḡhurūr dekh kar ghin ātī hai, us ke mahalōñ se main mutanaffir hūñ. Main shahr aur jo kuchh us meñ hai dushman ke hawāle kar dūngā. Mere nām kī qasam, yih

merā, Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.”⁹ Us waqt agar ek ghar meñ das ādmī rah jāeñ to wuh bhī mar jāeñge. ¹⁰ Phir jab koī rishtedār āe tāki lāshoñ ko uṭhā kar dafnāne jāe aur dekhe ki ghar ke kisī kone meñ abhī koī chhup kar bach gayā hai to wuh us se pūchhegā, “Kyā āp ke alāwā koī aur bhī bachā hai?” To wuh jawāb degā, “Nahīn, ek bhī nahīn.” Tab rishtedār kahegā, “Chup! Rab ke nām kā zikr mat karnā, aisā na ho ki wuh tujhe bhī maut ke ghāṭ utāre.”
*

¹¹ Kyoñki Rab ne hukm diyā hai ki shāndār gharoñ ko ṭukre ṭukre aur chhoṭe gharoñ ko rezā rezā kiyā jāe.

¹² Kyā ghoṛe chaṭānoñ par sarpā dauṛte haiñ? Kyā insān bail le kar un par hal chalātā hai? Lekin tum itnī hī ghairfitrī harkateñ karte ho. Kyoñki tum insāf ko zahr meñ aur rāstī kā mīṭhā phal kaṛwāhaṭ meñ badal dete ho. ¹³ Tum Lo-dibār kī fatah par shādiyānā bajā bajā kar faḥr karte ho, “Ham ne apnī hī tāqat se qarnaim par qabzā kar liyā!” ¹⁴ Chunāñche Rab jo lashkaroñ kā Ḳhudā hai farmātā hai, “Ai Isrāīlī qaum, maiñ tere khilāf ek qaum ko tahrīk dūngā jo tujhe shimāl ke shahr Labo-hamāt se le kar junūb kī wādī Arābā tak aziyat pahuñchēgī.”

7

Ṭiddiyōñ kī Royā

* **6:10** ‘Aisā na ho ki wuh . . . ghāṭ utāre’ izāfā hai tāki matlab sāf ho.

¹ Rab Qādir-e-mutlaq ne mujhe royā dikhāi. Maiñ ne dekhā ki Allāh ṭiddiyon ke ḡhol paidā kar rahā hai. Us waqt pahlī ghās kī kaṭāi ho chukī thī, wuh ghās jo bādshāh ke lie muqarrar thī. Ab ghās dubārā ugne lagī thī. ² Tab ṭiddiyāñ mulk kī pūrī hariyālī par tūṭ paṛīñ aur sab kuchh khā gaīñ. Maiñ chillā uṭhā, “Ai Rab Qādir-e-mutlaq, mehrbānī karke muāf kar, warnā Yāqūb kis tarah qāym rahegā? Wuh pahle se itnī chhoṭī qaum hai.” ³ Tab Rab pachhtāyā aur farmāyā, “Jo kuchh tū ne dekhā wuh pesh nahīñ āegā.”

Āg kī Royā

⁴ Phir Rab Qādir-e-mutlaq ne mujhe ek aur royā dikhāi. Maiñ ne dekhā ki Rab Qādir-e-mutlaq āg kī bārish bulā rahā hai tāki mulk par barse. Āg ne samundar kī gahrāiyon ko kḡhushk kar diyā, phir mulk meñ phailne lagī. ⁵ Tab maiñ chillā uṭhā, “Ai Rab Qādir-e-mutlaq, mehrbānī karke is se bāz ā, warnā Yāqūb kis tarah qāym rahegā? Wuh pahle se itnī chhoṭī qaum hai.” ⁶ Tab Rab dubārā pachhtāyā aur farmāyā, “Yih bhī pesh nahīñ āegā.”

Sāhūl kī Royā

⁷ Is ke bād Rab ne mujhe ek tīsri royā dikhāi. Maiñ ne dekhā ki Qādir-e-mutlaq ek aisī dīwār par khaṛā hai jo sāhūl se nāp nāp kar tāmīr kī gaī hai. Us ke hāth meñ sāhūl thā. ⁸ Rab ne mujh se pūchhā, “Ai Āmūs, tujhe kyā nazar ātā hai?” Maiñ ne jawāb diyā, “Sāhūl.” Tab Rab ne farmāyā, “Maiñ apnī qaum Isrāīl ke darmiyān sāhūl lagāne wālā hūñ. Āindā maiñ un ke

gunāhoñ ko nazarandāz nahīn karūnga balki nāp nāp kar un ko sazā dūngā. ⁹ Un bulandiyon kī qurbāngāheñ tabāh ho jāēngī jahān Is'hāq kī aulād apnī qurbāniyān pesh kartī hai. Isrāīl ke maqdis khāk meñ milāe jāēnge, aur maiñ apnī talwār ko pakaṛ kar Yarubiyām ke khāndān par ṭṭ parūngā.”

Āmūs ko Isrāīl se Nikalne kā Hukm Diyā Jātā Hai

¹⁰ Yih sun kar Baitel ke imām Amasiyāh ne Isrāīl ke bādshāh Yarubiyām ko ittalā dī, “Āmūs Isrāīl ke darmiyān hī āp ke khilāf sāzishēñ kar rahā hai! Mulk us ke paighām bardāsht nahīn kar saktā, ¹¹ kyonki wuh kahtā hai, ‘Yarubiyām talwār kī zad meñ ā kar mar jāegā, aur Is-rāīlī qaum yaqīnan qaidī ban kar jilāwatan ho jāegī.’ ”

¹² Amasiyāh ne Āmūs se kahā, “Ai royā dekhne wāle, yahān se nikal jā! Mulk-e-Yahūdāh meñ bhāg kar wahīn rozī kamā, wahīn nabuwwat kar. ¹³ Āindā Baitel meñ nabuwwat mat karnā, kyonki yih bādshāh kā maqdis aur bādshāhī kī markazī ibādatgāh hai.”

¹⁴ Āmūs ne jawāb diyā, “Peshā ke lihāz se na maiñ nabī hūñ, na kisī nabī kā shāgird balki gallābān aur anjīr-tūt kā bāghbān. ¹⁵ To bhī Rab ne mujhe bheṛ-bakriyon kī gallābānī karne se haṭā kar hukm diyā ki merī qaum Isrāīl ke pās jā aur nabuwwat karke use merā kalām pesh kar. ¹⁶ Ab Rab kā kalām sun! Tū kahtā hai, ‘Isrāīl ke khilāf nabuwwat mat karnā, Is'hāq kī qaum ke khilāf bāt mat karnā.’ ¹⁷ Jawāb meñ Rab farmātā

hai, ‘Terī bīwī shahr meñ kasbī banegī, tere beṭe-beṭiyān sab talwār se qatl ho jāeñge, terī zamīn nāp kar dūsroñ meñ taqsīm kī jāegī, aur tū ḵhud ek nāpāk mulk meñ wafāt pāegā. Yaḡīnan Isrāīlī qaum qaidī ban kar jilāwatan ho jāegī.’ ”

8

Pake Phal se Bharī Ṭokrī

¹ Ek bār phir Rab Qādir-e-mutlaq ne mujhe royā dikhāī. Maiñ ne pake hue phal se bharī huī ṭokrī dekhī. ² Rab ne pūchhā, “Ai Āmūs, tujhe kyā nazar ātā hai?” Maiñ ne jawāb diyā, “Pake hue phal se bharī huī ṭokrī.” Tab Rab ne mujh se farmāyā, “Merī qaum kā anjām pak gayā hai. Ab se maiñ unheñ sazā die baḡhair nahīn chhoṛūngā. ³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki us din mahal meñ gīt sunāī nahīn deñge balki āh-o-zārī. Chāroñ taraf nāsheñ nazar āeñgī, kyonki dushman unheñ har jagah phaiñkegā. Ḳhāmosh!”

Awām kā Istehsāl

⁴ Ai ḡharīboñ ko kuchalne wālo, ai zarūratmandoñ ko tabāh karne wālo, suno! ⁵⁻⁶ Tum kahte ho, “Nae Chāñd kī Īd kab guzar jāegī, Sabat kā din kab ḡhatm hai tāki ham anāj ke godām khol kar ḡhallā bech sakeñ? Tab ham paimāish ke bartan chhoṭe aur tarāzū ke bāṭ halke banāeñge, sāth sāth saude kā bhāw baḡhāeñge. Ham faroḡht karte waqt anāj ke sāth us kā bhūsā bhī milāeñge.” Apne nājāyz tarīqoñ se tum thoṛe paison meñ balki ek joṛī jūtoñ ke ewaz ḡharīboñ ko ḡharīdte ho.

⁷ Rab ne Yāqūb ke faḡhr kī qasam khā kar wādā kiyā hai, “Jo kuchh un se sarzad huā hai use main kabhī nahīn bhūlūngā. ⁸ Unhīn kī wajah se zamīn laraz uṭhegī aur us ke tamām bāshinde mātām kareṅge. Jis tarah Misr meñ Dariyā-e-Nīl barsāt ke mausam meñ sailābī sūrat ikhtiyār kar letā hai usī tarah pūrī zamīn uṭhegī. Wuh Nīl kī tarah josh meñ āegī, phir dubārā utar jāegī.”

⁹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Us din main hone dūngā ki sūraj dopahar ke waqt ḡhurūb ho jāe. Dīn urūj par hī hogā to zamīn par andherā chhā jāegā. ¹⁰ Main tumhāre tahwāron ko mātām meñ aur tumhāre gīton ko āh-o-bukā meñ badal dūngā. Main sab ko ṭāṭ ke mātāmī libās pahnā kar har ek kā sar munḡwāūngā. Log yon mātām kareṅge jaisā un kā wāhid beṭā kūch kar gayā ho. Anjām kā wuh din kitnā talḡh hogā.”

Allāh Āindā Jawāb Nahīn Degā

¹¹ Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Aise din āne wāle haiñ jab main mulk meñ kāl bhejūngā. Lekin log na roṭī aur na pānī se balki Allāh kā kalām sunane se mahrūm raheṅge. ¹² Log larḡharāte hue ek samundar se dūsre tak aur shimāl se mashriq tak phireṅge tāki Rab kā kalām mil jāe, lekin besūd.

¹³ Us din ḡhūbsūrat kuñwāriyān aur jawān mard pyās ke māre behosh ho jāeṅge. ¹⁴ Jo is waqt Sāmariya ke makrūh but kī qasam khāte aur kahte haiñ, ‘Ai Dān, tere dewatā kī hayāt kī qasam’ yā ‘Ai Bair-sabā, tere dewatā kī qasam!’

Wuh us waqt gir jāēnge aur dubārā kabhī nahīn uṭheṅge.”

9

Ākhirī Royā: Isrāīl kī Tabāhī

¹ Maiñ ne Rab ko qurbāngāh ke pās khaṛā dekhā. Us ne farmāyā, “Maqdis ke satūnoñ ke bālāī hissoñ ko itne zor se mār ki dahlīzeñ laraz uṭheñ aur un ke ṭukre hāzirīn ke saroñ par gir jāēñ. Un meñ se jitne zindā raheñ unheñ maiñ talwār se mār ḍālūngā. Ek bhī bhāg jāne meñ kāmyāb nahīn hogā, ek bhī nahīn bachegā.

² Khāh wuh zamīn meñ khod khod kar Pātāl tak kyoñ na pahuñcheñ to bhī merā hāth unheñ pakaṛ kar wahāñ se wāpas lāegā. Aur khāh wuh āsmān tak kyoñ na chaṛh jāēñ to bhī maiñ unheñ wahāñ se utārūngā. ³ Khāh wuh Karmil kī choṭī par kyoñ na chhup jāēñ to bhī maiñ un kā khoj lagā kar unheñ chhīn lūngā. Go wuh samundar kī tah tak utar kar mujh se poshīdā hone kī koshish kyoñ na kareñ to bhī befāydā hogā, kyoñki maiñ samundarī sānp ko unheñ ḍasne kā hukm dūngā. ⁴ Agar un ke dushman unheñ bhagā kar jilāwatan kareñ to maiñ talwār ko unheñ qatl karne kā hukm dūngā. Maiñ dhyān se un ko taktā rahūngā, lekin barkat dene ke lie nahīn balki nuqsān pahuñchāne ke lie.”

⁵ Qādir-e-mutlaq Rabbul-afwāj hai. Jab wuh zamīn ko chhū detā hai to wuh laraz uṭhtī aur us ke tamām bāshinde mātām karne lagte haiñ. Tab jis tarah Misr meñ Dariyā-e-Nīl barsāt ke mausam meñ sailāb kī sūrat iḳhtiyār kar letā hai usī tarah pūrī zamīn uṭhtī, phir dubārā utar

jātī hai. ⁶ Wuh āsmān par apnā bālākhānā tāmīr kartā aur zamīn par apne tahkhāne kī buniyād ḍāltā hai. Wuh samundar kā pānī bulā kar rū-e-zamīn par unḍel detā hai. Usī kā nām Rab hai!

Tum Dūsroñ se Behtar Nahīn

⁷ Rab farmātā hai, “Ai Isrāīliyo, yih mat sama-jhnā ki mere nazdik tum Ethiopiya ke bāshindoñ se behtar ho. Beshak maiñ Isrāīl ko Misr se nikāl lāyā, lekin bilkul isī tarah maiñ Filistiyon ko Krete * se aur Arāmiyon ko Qīr se nikāl lāyā. ⁸ Maiñ, Rab Qādir-e-mutlaq dhyān se Isrāīl kī gunāhālūdā bādshāhī par ghaur kar rahā hūñ. Yaqīnan maiñ use rū-e-zamīn par se miṭā ḍālūngā.”

Tāham Rab farmātā hai, “Maiñ Yāqūb ke gharāne ko sarāsar tabāh nahīn karūnga. ⁹ Mere hukm par Isrāīlī qaum ko tamām aqwām ke darmiyān hī yoñ hilāyā jāegā jis tarah anāj ko chhalnī meñ hilā hilā kar pāk-sāf kiyā jātā hai. Ākhir meñ ek bhī patthar anāj meñ bāqī nahīn rahegā. ¹⁰ Merī qaum ke tamām gunāhgār talwār kī zad meñ ā kar mar jāeñge, go wuh is waqt kahte haiñ ki na ham par āfat āegī, na ham us kī zad meñ āeñge.

Isrāīl ke lie Nāi Ummīd

¹¹ Us dīn maiñ Dāūd ke gire hue ghar ko nae sire se kharā karūnga. Maiñ us ke rakhnon ko band aur us ke khandarāt ko bahāl karūnga. Maiñ sab kuchh yoñ tāmīr karūnga jis tarah qadīm zamāne meñ thā. ¹² Tab Isrāīlī Adom ke bache-khuche hisse aur un tamām qaumon par

* **9:7** Krete: Ibrānī Kaftūr.

qabzā kareᅅge jin par mere nām kā ᅇhappā lagā hai.” Yih Rab kā farmān hai, aur wuh yih karegā bhī.

¹³ Rab farmātā hai, “Aise din āne wāle haiᅅ jab fasleᅅn bahut hī zyādā hoᅅgī. Fasal kī kaᅇāi ke lie itnā waᅇt darkār hogā kī āᅇhirkār hal chalāne wālā kaᅇāi karne wāloᅅn ke pīchhe pīchhe khet ko aglī fasal ke lie taiyār kartā jāegā. Angūr kī fasal bhī aisī hī hogī. Angūr kī kasrat ke bāis un se ras nikālne ke lie itnā waᅇt lagegā kī āᅇhirkār bīj bone wālā sāth sāth bīj bone kā kām shurū karegā. Kasrat ke bāis naī mai pahāᅇoᅅn se ᅇapkeᅇī aur tamām pahāᅇiyooᅅn se baheᅇī.

¹⁴ Us waᅇt maiᅅn apnī qaum Isrāīl ko bahāl karūᅅga. Tab wuh tabāhshudā shahroᅅn ko nae sire se tāmīr karke un meᅅn ābād ho jāeᅅge. Wuh angūr ke bāᅅh lagā kar un kī mai pieᅅge, dīgar phaloᅅn ke bāᅅh lagā kar un kā phal khāeᅅge.

¹⁵ Maiᅅn unheᅅn panīrī kī tarah un ke apne mulk meᅅn lagā dūᅅgā. Tab wuh āindā us mulk se kabhī jaᅇ se nahīn ukhāᅇe jāeᅅge jo maiᅅn ne unheᅅn atā kiyā hai.” Yih Rab tere ᅇhudā kā farmān hai.

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2023-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30